

mums-Apparat for alle Slags taktiske Øvelser m. m. — og som faktisk ogsaa kun højt ufuldkomment kunne udføres — synes Tiden for disse Øvelser normalt at burde reduceres ret betydeligt, saa at Besparelserne herved kunne komme andre af Marinens Opgaver til Nytte.

ad § 11. Da det fornødne Antal Officerer af Søofficerskorpset væsentligt vil være givet ved det Flaademateriel, der fremtidig kan paaregnes, kan man altsaa ikke nu udtales sig herom, men kun anbefale den foreslaaede Officers-„Reserve“, nærmest til Besættelse af Poster i Land, der ellers vilde udkræve Officerer af Linien; en saadan Forholdsregel vil baade være økonomisk og meget heldig for det almindelige Avancement i selve Korpset, hvortil dette i stigende Grad trænger.

Med Hensyn til de foreslaaede Officersklasser skal bemærkes:

Naar Lovforslaget uden Motivering anfører en Forøgelse fra 2 Kontreadmiraler til 3, saa ses der ikke, overfor et fremtidigt noget formindsket søgaaende Materiel, at være begrundet Anvendelse for mere end en Kontreadmiral, i Reglen da som Chef for det samlede Forsvar af Kjøbenhavn mod Søfiden.

I Stedet for den foreslaaede ny Klasse „Kommandør-Kaptajner“, maa Indførelsen af Kaptajn-Løjtnants-Klassen anbefales, for hvilken der, militært set, er langt mere Behov ved Udkommandoer. Man vil herved komme mere i Overensstemmelse med Forholdene i fremmede Mariner, hvad er praktisk og væsentligere end at søge Overensstemmelse med Hæren, der dog i Almindelighed ville vise sig mindre holdbare. Med Hensyn til Sekondløjtnants-Klassen bør disse Officerer, henjet til deres hele Uddannelse, efter kortere Tids god Tjeneste gives fgl. Udnævnelse, i Stedet for at være stillede i Overensstemmelse med Hærens værnepligtige Sekondløjtnanter, hvilke nærmest

kunne stilles lige med Flaadens Reserverløjtnanter.

I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger gives intet Motiv for Udeladelsen af den gældende Lovs Bestemmelser: „At en Kommandør og 2 Kaptajner ansættes henholdsvis som Departementschef og som Kontorchef i Marineministeriet.“

Man anser det nødvendigt, at denne Bestemmelse bibeholdes, dog med den Tilføje, at de paagældende Officerer ikke kunne belæde disse Poster ud over et nærmere fastsat Tidrum; den øverste Administrations Organisation bør være kendt og anerkendt, saa at den ikke varierer vilkaarligt. Naar man saaledes har forandret Lovens „Departementschef“ til Departementsdirektør, som man i en Arrække lader „fungere“ tilmed som militær Stabschef hos Ministeren, er det ikke overensstemmende hverken med Loven eller med tidligere Praksis.

Bestemmelsen at Departementschefen skal være en Kommandør, forudsættes tillige at forhindre, at en saadan overordnet Post besættes med en Officer af Kaptajns-Klassen, der for at kunne tilfredsstille Forfremmelsesbetingelserne jo maa udkommanderes, endog som subaltern Officer, hvad maa anses uføreneligt med almengældende militære Principper. I samme Forbindelse maa bemærkes, at Loven ikke hjemler nogen militær Stab for Marineministeren, hvad vel rimelig følger af, at Ministeren kan være en Officer af Hæren, mulig endog en civil Mand.

ad § 12. Det synes anbefaleligt, at Flaadens Viceadmiral foruden at være tildelt de alt anførte Funktioner ogsaa ansættes som „Chef for den søgaaende Flaade.“

I Forbindelse hermed henledes Opmærksomheden paa, at medens Marinen mere eller mindre har organiseret og uniformeret 3 Stabe, findes ingen af disse nævnedes i Organisationsloven.